స్వామి రామతీర్థ

రచన

జయతీర్థ రాజ పురోహిత్

అనువాదం

హైందవి

ప్రధాన సంపాదకులు

ఎల్.ఎస్. శేషగిరిరావు

భారత భారతి పుస్తకమాల

(తెలుగు సంస్కరణ)

3-4-852, బర్కత్‌పురా, హైదరాబాద్-27

ప్రచురణ కర్తలు
నవయుగభారతి ప్రచురణలు
పోస్ట్‌బాక్స్ నెం 1041
నారాయణగూడా, హైదరాబాద్ - 500 029

తెలుగు సంస్కరణ సంపాదకులు
టి. హరిహర శర్మ

ప్రథమ ముద్రణ నవంబర్, 2002

వెల: రూ. 8.00

ప్రతులకు

సాహిత్యనికేతన్
3-4-852, బర్కత్‌పురా
హైదరాబాద్ - 500 027
ఫోన్ 27563236

సాహిత్యనికేతన్
ఏలూరు రోడ్
విజయవాడ - 520 002
ఫోన్ 2667421

ఇది మా మాట

కేవలం భారతదేశంలోనే కాక, మొత్తం ప్రపంచంలోనే ప్రఖ్యాతులైన మన పూర్వీకులను స్మరించడం, వారి జీవితాలను అధ్యయనం చేయడం ఎల్లప్పుడూ ప్రేరణదాయకంగాను, మార్గదర్శకంగాను ఉండగలదనడంలో సందేహం లేదు

మన చరిత్రకే వన్నెతెచ్చిన ఆ మహనీయుల జీవితాలను సరళమైన, ఉత్తేజకరమైన భాషలో ప్రజలకందించే చక్కని ప్రయత్నాన్ని రాష్ట్రోత్థాన పరిషత్, బెంగుళూరువారు ప్రారంభించారు

"నవయుగభారతి" ఆ పుస్తకాలను తెలుగులోకి అనువదించే బృహత్కార్యాన్ని చేపట్టింది భారత భారతి పుస్తకమాల రూపంలో మీ చేతుల్లో ఉన్న పుస్తకాలు ఆ ప్రయత్న ఫలితమే మన చరిత్రలోని మహాపురుషుల జీవితాలు ఈ పుస్తక మాల ద్వారా మీకందించబడతాయి

అమరమైన, అనంతమైన మన గత చరిత్ర అనే అమృత స్రోతస్సును తరువాతి తరానికి అందించగలుగుతున్నామనే సంతృప్తితో ఈ పుస్తకాలను మీముందు పెడుతున్నాం మీరు కూడా ఈ కృషిని ప్రశంసించగలరని, ప్రోత్సహించగలరని ఆశిస్తాను

మూలరచనను సరళమైన, ఆహ్లాదకరమైన రీతిలో తెలుగులోకి అనువ దించిన అనువాదకులకు ధన్యవాదములు

– హరిహరశర్మ
సంపాదకులు

స్వామి రామతీర్థ

తనదేశం అభివృద్ధి సాధించాలని స్వామి రామతీర్థ కోరుకునేవాడు ఆయన అనేవారు - "భారతదేశమంటే ఏమిటి? నేనే భారతాన్ని నా శరీరం దాని భూమి నా రెండు కాళ్ళలో ఒకటి మలబారు అయితే మరొకటి చోళమండలం నా పాదాలు కన్యాకుమారి నా తల హిమాలయాలు గంగ, బ్రహ్మపుత్ర వంటి నదులు నా వెంట్రుకలు రాజస్థాన్, గుజరాత్‌లు నా హృదయం తూర్పు, పశ్చిమ భూభాగాలు నా భుజాలు"

దేశంలోని ప్రతి వ్యక్తి దేశభక్తుడు కావాలని అతడి జీవితం దేశంకోసం ఉపయోగపడాలని, అతడు తన దేశ గౌరవం పెంపొందించడానికి అవిశ్రాంతంగా పనిచేయాలని స్వామీజీ కోరుకునేవాడు

తన ఎదుట కూర్చున్న శ్రోతలకు ఒక సన్యాసి ఒక కథ చెప్పడం మొదలుపెట్టాడు

'ప్రాచీన కాలంలో గుర్రం పెంపుడు జంతువు కానప్పటి సంగతి మనిషి స్వారీ చేయడానికి గుర్రాన్ని ఉపయోగించేవాడు కాదప్పుడు అది స్వేచ్ఛగా, తన ఇష్టప్రకారం తిరుగుతుండేది ఒకసారి గుర్రం, చిరుతపులి మధ్య యుద్ధం జరిగింది చిరుత పులి బలమైంది కావడంతో, తన గోళ్ళతో గుర్రాన్ని బాగా గాయపరచింది ఓడిపోయిన బాధతో గుర్రం మనిషి దగ్గరకు వెళ్ళి అతడితో 'చిరుతపులిని ఓడించడానికి నువ్వు నాకు సహాయం చేయాలి' అని కోరింది గుర్రం కోరికను మనిషి ఒప్పుకున్నాడు గుర్రంతో 'చిరుతపులి ఉన్న చోటుకు నన్ను తీసుకుపో' అన్నాడు గుర్రం మనిషిని తన వీపుమీద ఎక్కించుకుంది ఇద్దరూ అడవి వైపు సాగిపోయారు. అడవిలో చిరుతపులిని మనిషి ఓడించడమే గాక దాన్ని చాలాదూరం పరుగెత్తి పోయేటట్లు చేశాడు

గుర్రానికి చాలా ఆనందం కలిగింది మనిషికి తన కృతజ్ఞతలు తెలియజేసింది తర్వాత మనిషితో 'పని అయిపోయింది కాబట్టి ఇక నా వీపుమీదనుండి దిగు' అన్నది అయితే మనిషి మాత్రం దాని మీదనుండి దిగలేదు మనిషికి బానిస కావడం తప్ప గుర్రానికి మరో గత్యంతరం లేకుండా పోయింది చూడండి గుర్రం తన శత్రువుపైన విజయమైతే సాధించింది కానీ తన స్వాతంత్ర్యాన్ని పోగొట్టుకుంది

కథ చెప్పిన ఆ సన్యాసి పేరు స్వామి రామతీర్థ అతి కష్టమైన విషయాన్ని కూడా, సులభ పద్ధతిలో అర్థమయ్యేటట్లు చెప్పడం ఆయన ప్రత్యేకత ప్రారంభంలో చెప్పిన కథా సారాంశం ఏమిటంటే – చిరుతపులి, గుర్రం రెండూ అడవిలో నివసించే జంతువులే. అయితే ఆ రెండింటికి మధ్య జరిగిన యుద్ధం వలన, అవి రెండూ మనిషికి బానిసలయ్యాయి ఇదే విధంగా ఏ దేశంలోని ప్రజలైనా వారిలో వారు కొట్లాడు కుంటూ ఉంటే, బయటి శత్రువు దేశంలోకి చొరబడి, ఈ దేశానికి యజమాని అవుతాడు.

'నేనే భారతాన్ని!'

తన దేశం అభివృద్ధి సాధించాలని స్వామి రామతీర్థ కోరుకునేవాడు ఆయన అనేవారు 'భారతదేశమంటే ఏమిటి? నేనే భారతాన్ని నా శరీరం దాని భూమి నారెండు కాళ్ళు, ఒకటి మలబారు అయితే మరొకటి చోళమండలం నాపాదాలు కన్యాకుమారి నాతల హిమాలయాలు, గంగ, బ్రహ్మపుత్ర వంటి నదులు నా వెంట్రుకలు రాజస్థాన్, గుజరాత్‌లు నా హృదయం తూర్పు, పశ్చిమ భూభాగాలు నాభుజాలు' దేశంలోని ప్రతి వ్యక్తి దేశభక్తుడు కావాలని, అతడి జీవితం దేశం కోసం ఉపయోగపడాలని, అతడు తన దేశ గౌరవం పెంపొందించడానికి అవిశ్రాంతంగా పనిచేయాలని స్వామి రామతీర్థ కోరుకునేవాడు స్వామీజీ ఈపనికోసమే జీవించాడు

చిన్న వయస్సులోనే అద్భుత కార్యం

మనదేశాన్ని ఆంగ్లేయులు పాలిస్తున్నప్పుడు, మన దేశంలో స్వామి దయానంద సరస్వతి, స్వామి వివేకానంద, స్వామి

రామతీర్ధ అనే ముగ్గురు శ్రేష్ఠ మహాపురుషులు జన్మించారు వాళ్ళు సమాజంలో దేశంపట్ల ప్రేమ భావనను రేకెత్తించారు

స్వామి రామతీర్ధ శీలం పట్ల అందరూ ఆదర్శభావం కలిగి ఉండేవారు అయితే ముఖ్యంగా విద్యార్ధులకు ఆయన శీలం ఒక శ్రేష్ఠమైన ఆదర్శం బాల్యకాలమంతా క్లిష్టపరిస్థితులతో పోరాడుతూనే ఆయన దేశవిదేశాల్లో కీర్తిని పొందాడు ఆయన 33 సంవత్సరాలే జీవించినా, అంతచిన్న వయస్సులోనే ఆయన ఓ అద్భుత కార్యాన్ని చేసి చూపాడు

తీర్థ రాముడు

స్వామి రామతీర్ధ పూర్తిపేరు గోస్వామి తీర్ధరాముడు ఆయన రామచరిత మానస్ రచించిన కవికుల శిరోమణి సంత్ తులసీదాస్ వంశానికి చెందినవాడు. స్వామి రామతీర్ధ తండ్రి హీరానంద్ పంజాబు ప్రాంతంలోని మురళీవాలా గ్రామంలో నివసించేవాడు 1873వ సంవత్సరం అక్టోబర్ 22న దీపావళి పండుగరోజు స్వామి రామతీర్ధ జన్మించాడు

హీరానంద్‌కు ఆదాయం ఎక్కువగా ఉండేదికాదు ఆయన

పురోహితుడుగా పనిచేస్తూ, ప్రజలు ఇచ్చే దానధర్మాలతోనే తన జీవితాన్ని గడిపేవాడు స్వామి రామతీర్థ చిన్నతనంలోనే ఆయన తల్లి మరణించింది ఆయన అన్న గురుదాస్, అతని పినతల్లి పెంచిపోషించారు చిన్నతనంలో స్వామి రామతీర్థ చాలా బలహీనంగా ఉండేవాడు. ఆయన పినతల్లి అతడికి కావలసినవన్నీ సమకూర్చేది ఆమె ఎప్పుడైనా పూజకు లేదా భజన వినడానికి దేవాలయానికి వెళ్తే బాల రామతీర్థుని వెంట తీసుకెళ్ళేది దేవాలయంలో గంట, శంఖం, చప్పట్ల ధ్వని వింటూండటం అలవాటై, ఎక్కడైనా అలాంటి శబ్దం వినబడితే చాలు తన పినతల్లి దగ్గరకు పరుగెత్తి ఆమె చేయిపట్టుకుని అటువైపు వెళ్దామనేవాడు పిల్లవాడైనా తీర్థరాముడు కథలు వినడానికి, చెప్పడానికి చాలా ఆసక్తిచూపేవాడు

పదేళ్ళ వయస్సులో పెళ్ళి

తీర్థరాముడికి రెండేళ్ళ వయస్సురాగానే, అతని తండ్రి ఉపనయనం చేయించాడు పదేళ్ళ వయస్సు రాగానే అతనికి వివాహం అయింది అంత చిన్న వయస్సులో వివాహం అంటే

ఏమిటో కూడా తెలీని స్థితి కాబట్టి, దాన్ని వ్యతిరేకించడమనే ప్రశ్నేరాలేదు ఇతర మామూలు పిల్లలలాంటివాడై ఉంటే ఆపరిస్థితిలో అతడి చదువు మూలనపడేది అయితే తన ఇచ్ఛాశక్తితో, ఆత్మవిశ్వాసబలంతో ఆయన అన్ని సమస్యలపై విజయం సాధించాడు

విద్యార్థిదశ

అయిదు సంవత్సరాల వయస్సురాగానే తీర్థరాముడు పాఠశాలకు పోవడం మొదలుపెట్టాడు అతనిది బలహీనమైన శరీరం అయినా మంచి తెలివితేటలు కలిగి, జ్ఞాపకశక్తి ఎక్కువగా ఉండేది అయిదవ తరగతి చదువుతున్నప్పుడే, పార్శీ గ్రంథాలైన 'గులిస్థా', 'బోస్తా' మరియు అనేక ఉర్దూ కవితలను కంఠస్థం చేశాడు. అతడికి ఆటలంటే ఇష్టముండేది కాదు ఖాళీ సమయంలో గుడికివెళ్ళి మంత్రాలను మనస్సుపెట్టి వినేవాడు తర్వాత ఆ మంత్రాలను తన స్నేహితులకు వినిపించేవాడు.

పది సంవత్సరాల వయస్సు వచ్చేనాటికి తన ప్రాథమిక

విద్యను పూర్తిచేశాడు తర్వాత పైచదువుకోసం అతడు గుజరన్ వాలాకు వెళ్ళాడు అక్కడ తన తండ్రి స్నేహితుడైన భగత్ ధన్నారామ్‌జీ వద్ద ఉండేవాడు జీవితాంతం ధన్నారామ్‌జీని తన గురువుతో సమానంగా గౌరవించాడు మాధ్యమిక, కళాశాలలో చదువుతున్నప్పుడు తనగురువుకు ఉత్తరాలు వ్రాస్తుండేవాడు ఆవిధంగా వ్రాసినవి ఒక వేయివరకు ఉంటాయి

కళాశాల విద్యార్థి

పధ్నాలుగేళ్ళ వయస్సు నాటికే పంజాబు విశ్వవిద్యాలయంలో జరిగిన మెట్రిక్ పరీక్షలో ప్రథమస్థానం పొందాడు. నగర పరిషత్తు అతనికి విద్యార్థి వేతనం అందించింది. ఉన్నత చదువు చదవాలని అతని కోరిక. అయితే అతని తండ్రికి మాత్రం పై చదువుపట్ల అయిష్టత ఉండేది

తండ్రి కోరికను కాదని కళాశాల చదువుకోసం అతడు లాహోర్ వెళ్ళాడు జ్ఞానసముపార్జనలో మునిగిపోయాడు కోపంతో ఉన్న తండ్రి అతడికెలాంటి ధన సహాయమూ చేయలేదు. తీర్థరాముడికి విద్యార్థి వేతనం ద్వారా లభించే

డబ్బుతోనే గడపాల్సిన పరిస్థితి మొదటి సంవత్సరం ఎలాగోలా గడిచింది రెండవ సంవత్సరమే కొండ విరిగి మీద పడింది రాత్రి అంతా చదువుతూనే ఉండేవాడు అనేకసార్లు రోగాల పాలయ్యాడు. అలాంటి సమయంలో కూడా ఒంటరిగా తన సమయాన్నంతా చదువుకోవడంలోనే గడిపేవాడు ఇంటర్ మీడియట్ పరీక్షలో ప్రధమస్థానంలో ఉత్తీర్ణుడయ్యాడు ఆ పరీక్షలో తనకిష్టమైన విషయమైన పార్శీకి బదులు సంస్కృతాన్ని తీసుకున్నాడు అనేకసార్లు రోగాలపాలైనా, మంచి ఫలితాన్ని సాధించాడు. అతడికి ప్రభుత్వ విద్యార్ధి వేతనం లభించింది

కష్టాల పరంపర

అప్పుడు తీర్థరాముడికి ఆత్మవిశ్వాసం పెరిగింది గురువు, దేవుడిపట్ల అతడికి శ్రద్ధ పెరిగింది అతడి ఆత్మవిశ్వాసం చూసి, అతడి తండ్రి మనస్సు కృంగిపోయింది తన సహాయం లేకుండా, తన కొడుకు ప్రగతి సాధించడం చూసి అతడిలో కోపం పెరిగింది తన కోడలిని తీర్థరాముడి వద్దకు పంపించేశాడు ఇల్లు - ఇల్లాలు, శుల్కం, పుస్తకాలు మొదలైన ఖర్చు

రామతీర్థతండ్రి – తన కోడలిని అక్కడ వదలివెళ్ళాడు

లన్నీ తనకు లభించే కొద్దిపాటి విద్యార్థి వేతనం నుండే భరించాలి అయినా తీర్థరాముడు కుంగిపోలేదు శాంతముతో, సంతృప్తితో ఉన్నాడు అప్పుడప్పుడు భోజనఖర్చుకోసం అతని వద్ద మూడు పైసలు మాత్రమే మిగిలేవి అప్పుడు రెండు పైసలతో రొట్టె, పప్పు కొనుక్కునేవాడు రాత్రి భోజనం కొరకు ఒక పైసా మిగిలేది. ఎప్పుడైనా రెండు పైసలకు రొట్టెతోబాటు పప్పు ఇవ్వడానికి హోటల్ యజమాని అంగీకరించకపోతే, కేవలం రొట్టెతోనే సంతృప్తి పడేవాడు

కేవలం జ్ఞానం పొందాలనే కోరికే తప్ప, ఇతర కోరికలపట్ల ఉదాసీనంగా ఉండేవాడు అతడు నిరాడంబర జీవితం గడిపేవాడు. అతడు చేతితో నేసిన వస్త్రాన్ని ధరించేవాడు తలపైపగడీ, కుర్తా, పైజామా ధరించేవాడు వాటికోసం కేవలం మూడురూపాయలు మాత్రమే ఖర్చుపెట్టేవాడు ఒకే జత చెప్పులను అనేక సంవత్సరాలపాటు వాడటంవల్ల, అవి చిరికిపోయినా, పాతబడినా, వాటితోనే కళాశాలకు వెళ్ళేవాడు ఒకరోజు అతడి చెప్పు కాలువలో జారిపడి, నీళ్ళలో కొట్టుకు

పోయింది దాంతో దారిలో ఎవరో మహిళ విసిరిపారేసిన చెప్పులు తొడుక్కుని కళాశాలకు వెళ్ళాడు.

తీర్థరాముడు చూడటానికి చాలా అందంగా ఉండేవాడు అతడి నల్లని కళ్ళలో కరుణ (జాలి) పొంగి పొరలేది అద్దాల వెనుకనుండి కళ్ళు మెరిసేవి. అతడు నోరు తెరిస్తేచాలు అతడికున్న జ్ఞానం తెలిసిపోయేది. కొసదేరిన ముక్కు బలమైన దవడలు అతని దృఢ సంకల్ప శక్తిని ప్రకటించేవి చామనఛాయతో ఉండే శరీరమతనిది

దేవుడిపై భరోసా

తీర్థరాముడికి అనేక కష్టాలు ఎదుర్కోవాల్సి వచ్చింది. బి.ఎ. పరీక్షలో విశ్వవిద్యాలయంలో అందరికన్నా ఎక్కువ మార్కులు వచ్చాయి అయితే ఆంగ్లభాషలో మూడు మార్కులు తక్కువ రావడంతో అనుత్తీర్ణుడుగా ప్రకటించబడ్డాడు దానివల్ల అతనికొచ్చే విద్యార్థివేతనం ఆగిపోయింది సంవత్సరమంతా ఎలాగడపాలనే సమస్య ఎదురైంది. అతనికి ఎలాంటి

ఉపాయమూ తోచలేదు కళ్ళలో నీళ్ళు నిండాయి ఆయన భగవంతుడిని "ఓ పరమేశ్వరా! నువ్వే నాతల్లి, తండ్రి, ఆత్మీయుడవు, స్నేహితుడవు, జ్ఞానానికి ఆకారానివి నువ్వే, నువ్వే అన్నీ' అని ప్రార్థిస్తూ నిద్రలోకి జారుకున్నాడు మరుసటి రోజు కళాశాలకు వెళ్లినపుడు ఒక ఆశ్చర్యకరమైన సంఘటన జరిగింది కళాశాల బయట ఝుండూమల్ అనే వ్యక్తి మిరాయి అమ్ముతుండేవాడు ఆయన ప్రతిరోజూ భోజనానికి రమ్మని తీర్థరాముడిని పిలిచేవాడు. ఝుండూమల్ తీర్థరాముడికి అవసరమైన సహకారాన్నంతా అందించాడు ఆయన ద్వారా తీర్థరాముడికి అన్నవస్త్రాలు, ఉండడానికి, చదువుకోడానికి ఏర్పాట్లు జరిగాయి ఒక అజ్ఞాత వ్యక్తి ప్రిన్సిపాల్ ద్వారా ధనాన్ని పంపడం కూడా మొదలుపెట్టాడు ప్రిన్సిపాల్ స్వయంగా పరీక్షాశుల్కం కట్టడానికి ముప్పైరూపాయలు ఇచ్చాడు

చీకటి తొలగింది - వెలుతురు వచ్చింది

రెండవసారి బి.ఏ పరీక్షలో ప్రథమశ్రేణిలో ఉత్తీర్ణుడయ్యాడు విశ్వవిద్యాలయానికంతటికీ ప్రథముడిగా వచ్చాడు

ఆయనకు రెండు విద్యార్థి వేతనాలు, స్వర్ణపతకం, శాలువా బహూకరించాడు దేవుడిపై ఆయనకు మరింతగా విశ్వాసం పెరిగింది అప్పటికి ఆయన వయస్సు పంతొమ్మిది సంవత్సరాలు గణితంలో మరింత ప్రగతి సాధించడానికి లాహోర్‌లోని ప్రభుత్వ కళాశాలలో చేరాడు చదువుతోబాటు ఉపన్యాసకుడిగా కూడా వ్యవహరించేవాడు

తన శరీరం బలహీనంగా ఉండటం అతడిని బాధపెట్టింది ఆరుబయట తిరగడం, వ్యాయామం చేయడంలోగల గొప్పతనాన్ని (ప్రయోజనాన్ని) అతడు గుర్తించాడు పోషకాహారం, సరైన వ్యాయామం ద్వారా తన శరీరాన్ని బలంగా రూపొందించాలని భావించాడు దానివలన మంచి ఫలితం కలిగింది శరీరం బలిష్టమైంది ఒక్కొక్క రోజు అతడు ముప్పై మైళ్ళు నడిచేవాడు అయినా అలసిపోయేవాడు కాదు గాలికి, వర్షానికి తట్టుకోవడానికి ఎలాంటి ఆచ్ఛాదన కోరుకోలేదు

తీర్థరాముడు యం ఎ పరీక్షలో ఉత్తీర్ణుడయ్యాడు అప్పటికతని వయస్సు 21 సంవత్సరాలు అతడు మేధావి

అందువల్ల మంచి ప్రభుత్వ ఉద్యోగం లేదా ఉన్నత చదువుకోసం విదేశాలకు వెళ్ళాలనుకోవడం సహజం కానీ ఆయన ప్రభుత్వంపై ఆధారపడడం కాక స్వయంగా అభివృద్ధి సాధించా లని భావించాడు

సేవకోసమే జీవితం

కొంతకాలంపాటు బి ఎ , యఫ్ ఎ. విద్యార్థులకు చదువు చెప్పడం ప్రారంభించాడు లాహోర్‌లోని సనాతన ధర్మ శిక్షా సమితికి కార్యదర్శిగా కూడా కొన్నాళ్ళు పనిచేశాడు

ఆ తర్వాత సియోల్‌కోట్‌లోని అమెరికన్ మిషన్ హైస్కూల్‌లో ఉపాధ్యాయుడిగా పనిచేశాడు అక్కడ అతనికి ఎనభై రూపాయల జీతం లభించేది అయితే అతడికి మనశ్శాంతి లభించలేదు పేద విద్యార్థులపట్ల అతనికి అమిత సానుభూతి ఉండేది వారివద్ద డబ్బు తీసుకోకపోవడమేగాక, వారి చదువుకోసం తన డబ్బుకూడా ఖర్చుపెట్టేవాడు

అతడు మరో కళాశాలలో పనిచేస్తూ అక్కడ లభించే ధనాన్ని

కూడా ఇతరుల కోసం ఖర్చుచేసేవాడు తన విశ్రాంతి, సుఖసంతోషాల గురించిన ఆలోచన కూడా రాలేదు అనేకసార్లు సనాతన ధర్మ సభలలో ఉపన్యాసాలిచ్చేవాడు

తీర్థరాముడికి భగవద్గీత అంటే చాలా ఇష్టం భగవద్గీత చదువుతున్నప్పుడు శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఎదుట నిలబడి ఉన్నట్లుగా అనుభూతి పొందేవాడు రావీ నది తీరంలో ఉదయాన్నే నడిచేవాడు అక్కడే ప్రార్థన జేస్తూ ప్రపంచాన్ని మరిచిపోయేవాడు అతడు భక్తి గురించి, కృష్ణుడి గురించి చెప్పేటపుడు కళ్ళలో నీళ్ళు నిండేవి

ప్రపంచంతో సంబంధంలేదు

ఒకసారి ద్వారకా పీఠాధిపతి అయిన శంకరాచార్య శ్రీ రాజరాజేశ్వర తీర్థ లాహోర్‌కు వచ్చారు ఆయన వేదాల్లో, ఉపనిషత్తుల్లో మంచి పాండిత్యం గలవాడు ఆయన ఉపన్యాసాలు విని తీర్థరాముడు చాలా ప్రభావితుడైనాడు స్వామివివేకానంద ఉపన్యాసాల ప్రభావం కూడా ఆయనపై ఎక్కువగా ఉంది ఆయన ఉపనిషత్తులు, బ్రహ్మసూత్రాలను

లోతుగా అధ్యయనం చేశాడు ఏకాంతంగా తన సమయాన్నంతా గడపాలనే తీవ్రమైన కోరిక కలగడంతో, వేసవి కాలమంతా హరిద్వార్, హృషీకేశ్‌లలో గడిపాడు అక్కడ గంగ ఒడ్డున ఒక చిన్న కుటీరంలో ఉంటూ తన మొత్తం సమయాన్ని, ధ్యానం, అధ్యయనంలో గడిపాడు అతని మనస్సులో 'నేనెవరిని', నేను మూడున్నర చేతుల శరీరాన్నా? ప్రపంచం అంటే ఏమిటి? ఆత్మ ఎలాంటి వస్తువు? దాని శక్తి ఎంతటిది? లాంటి విషయాలను ఎంతగా ఆలోచించాడో, అంతగా ఆనందాన్ని అనుభూతిని పొందాడు సాధారణ ప్రజలు ఏ సుఖాలపట్ల కోరికను పెంచుకుంటారో, ఆ సుఖాలు తీర్థ రాముడికి అక్కరకు రానివి, అవసరంలేనివిగా మారాయి ఆయనకొక అద్భుతానందం అనుభవంలోకి వచ్చింది 1897 అక్టోబర్25 దీపావళి రోజున తన తండ్రికి లేఖ వ్రాస్తూ, ప్రపంచంలోని బంధాలన్నింటినీ తెంచుకుంటున్నాని తెలిపాడు అప్పటికి తీర్థరాముడి వయస్సు కేవలం ఇరవైనాలుగు సంవత్సరాలు మాత్రమే.

తీర్థరాముడు తన మొత్తం సమయాన్ని ఆలోచించడంలోనే గడిపేవాడు రాత్రి పగలు అనే ఆలోచనలేకుండా ఆలోచనల్లో మునిగిపోయేవాడు తను పొందే ఆనందాన్ని తన స్నేహితులు కూడా పొందాలనే ఉద్దేశ్యంతో, వారానికి ఒకసారి తన స్నేహితులందరినీ ఒకచోట కలిపేవాడు ఇంత చేసినా ఆయనలోని జ్ఞానపిపాస తృప్తి చెందలేదు జైమిని, కపిలుడు, కణాదుడు, గౌతముడు, వ్యాసుడు, శంకరాచార్య, పతంజలి మొదలైన అనేకమంది ఋషుల గ్రంధాలను లోతుగా అధ్యయనం చేశాడు. స్వయంగా కవి కూడా కావడంతో సాహిత్యంపట్ల అభిరుచి ఉండేది. వైజ్ఞానిక దృష్టి కోణంతో గ్రంధాలను పరిశీలించేవాడు. ఆవిషయంలో ఆయన దృష్టికోణం -

'శ్రేష్ఠ పురుషులు వ్రాసినదంతా నిజమే అని అనుకోవాల్సిన అవసరం లేదు అదేవిధంగా ఏ గ్రంధంలోనైనా సత్యంగురించి వ్రాయబడినంత మాత్రాన, దాన్ని వ్రాసిన వ్యక్తి సత్యవంతుడు అనుకోవడానికి వీల్లేదు. ఎక్కడ మంచి కన్పించినా దాన్ని స్వీకరించాలి

సాక్షాత్కారం

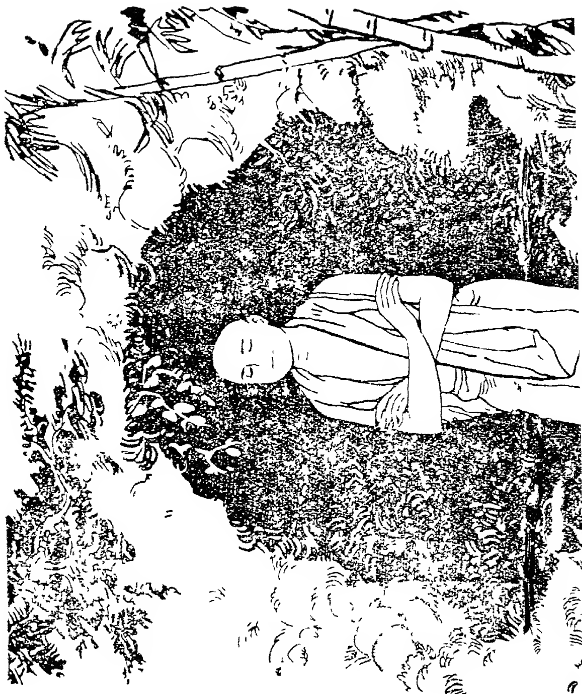
ఎప్పుడు అవకాశం దొరికితే అప్పుడు తీర్థరాముడు హిమాలయాలకు వెళ్ళేవాడు. అక్కడ ఉపనిషత్తులను చదవటం, నేర్చుకోవటంలో సమయాన్ని గడిపేవాడు రాత్రిపగలు, వర్షం అనే తేడా లేకుండా గంగానది ఒడ్డున తపస్సు చేస్తూండేవాడు మంచుతో కప్పబడిన హిమాలయ గుహలలో ఉంటుండేవాడు గంగోత్రి, యమునోత్రి వద్దగల లోయలను, పర్వతాలను ఎక్కిదిగాడు చివరికి 1898లో ఒక శుభసందర్భంలో హృషీకేష్‌కు దగ్గరలోని బ్రహ్మపురిలో ఆత్మ సాక్షాత్కారం అయింది తన ప్రశ్నలన్నింటికి జవాబు దొరికింది అతడు 'సర్వజ్ఞుడు' (అన్నీ తెలిసినవాడు) అయ్యాడు అతడి చుట్టూ ఒక వెలుగు ఏర్పడింది అతని శరీరం నుండి ఉజ్వలమైన వెలుతురు కిరణాలు వెలువడుతున్నాయి తన శరీరమే సంపూర్ణ సృష్టి అనే సంపూర్ణ సాక్షాత్కారం అనుభవంలోకి వచ్చింది సంపూర్ణ సృష్టిలో తాను విరాజిల్లాడు

అప్పటినుండి తన ఉపన్యాసాల్లో కొత్త స్ఫూర్తి ఉండేది వేలాది ప్రజలు ఆయన ఉపన్యాసాలు వినడానికి వచ్చేవారు

అందులో ఒక విశేష ముండేది గంటలతరబడి మౌనంగా ఉండి, అకస్మాత్తుగా అగ్నిశిఖలలాగా ఆయన కంఠం నాలుకలు సాచేది ఏదో అజ్ఞాత శక్తి ఆయన కంఠంలో నవచైతన్యాన్ని, సరికొత్త వెలుగును నింపింది అన్ని ధర్మాలకు చెందిన ప్రజలు ఆయన ఉపన్యాసాలను ఉత్సాహంతో వినేవారు

సక్కర్, కరాచీ, కాశ్మీర్, అమర్‌నాధ్ మొదలైన స్థలాలన్నీ తిరిగాడాయన అతడు ఎక్కడికి వెళ్ళినా, స్వాగతం లభించేది కొంతకాలానికి వ్యాధిగ్రస్తుడైనాడు శరీరం బలహీనమైంది శక్తివంతమైన ఆత్మను భరించడం బలహీనమైన శరీరానికి సాధ్యం కాలేదు

తాను భావసమాధిలో ఉన్నప్పుడు తన జ్ఞాపకానికొచ్చిన ఆలోచనలను అక్షరరూపంలో పెట్టాలనే కోరిక కలిగింది 'అలిఫ్' అనే పేరుతో ఒక ఉర్దూ పత్రికను ప్రారంభించాడు దానికోసం కళాశాలలో ఉద్యోగాన్ని వదిలివేశాడు కొత్త పత్రిక కోసం కొత్తకొత్త విషయాలు వ్రాయడంలో సంతోషాన్ని పొందేవాడు

హిమాలయాల గుహలో తపస్సమాధిలో మునిగి ఉన్న స్వామి రామతీర్థ

గంగాజలమే ఔషధం

లాహోర్ నగర వాతావరణం సరిగా లేకపోవడంతో భార్యాపిల్లలు, కొందరు స్నేహితులతో కలిసి హరిద్వార్‌లో ఉండసాగాడు అతడి పెద్ద కొడుకు మదన్ గోస్వామి తన తండ్రి జీవితంలోని ఒక సంఘటన గురించి వ్రాశాడు 'మేమంతా కలసి ఒక పడవలో గంగానదిని దాటుతున్నాము ప్రయాణం మొదలవడానికి ముందే మా అమ్మతో తనదగ్గరున్న బంగారు నగలన్నింటినీ దానం చేయమని మా నాన్న చెప్పాడు మా అమ్మ అలా చేసిన తర్వాతనే ఆమెను తన వెంట రానిచ్చాడు అప్పుడే మూడు సంవత్సరాల వయస్సున్న నా తమ్ముడికి న్యూమోనియా వచ్చింది పడవ నది మధ్యలో ఉన్నపుడు మా అమ్మతో 'పిల్లవాడిని గంగానదికి సమర్పించమంటావా? అనడిగాడు మా నాన్న తల్లి అందుకు అంగీకరించింది పిల్లవాడిని చేతుల్లోకి తీసుకొని నీళ్ళలోకి ముంచి, తర్వాత బయటకు తీశాడు పడవలో కూర్చున్నవారి గుండెలు అలిస పోయాయి అయితే బాలుడు మాత్రం ఆరోగ్యవంతు డయ్యాడు

మేమంతా దేవ ప్రయాగ దాటి టేహ్రి చేరాము మానాన్న, అతని అనుచరులు పుస్తకాలను మినహా మిగిలిన వస్తువు లన్నింటినీ నదిలోకి విసిరేశారు భవిష్యత్తులో ఒక్క భగవంతు డిపై మాత్రమే విశ్వాసముంచడానికి ఇలా చేశానన్నాడాయన మరుసటి రోజు తీర్థరాముడు స్వామి రామనాథతో కలిశాడు స్వామి రామనాథ మనస్సులో ఏ ఆలోచనలు కలిగాయో ఎవరు చెప్పగలరు? తీర్థరాముడికి, అతని అనుచరులకు ప్రతినెలా పదిరూపాయలు పంపే ఏర్పాటు చేయమని తన అనుచరులను ఆజ్ఞాపించాడు

నిష్కాముడివి కావాలి

'మనము వాసనలను (కోరికలను) అదుపులో ఉంచుకుంటే, వాటి నుండి విముక్తి పొందుతాము దానివల్ల మనం కోరుకున్న దాన్ని పూర్తి చేసుకోగలం (పొందగలం) మనం వాటివెంట పరుగులు తీయనవసరం లేదు' – అని తీర్థరాముడు ఎప్పుడూ అంటుండేవాడు స్వయంగా ఆయన జీవితంలోని అనేక సంఘటనలు దీన్ని నిజమని నిరూపించాయికూడా

ఒకరోజు రాత్రి అకస్మాత్తుగా ఉత్తరకాశీవైపు బయల్దేరాడు చిమ్మచీకటిగా ఉండడమే కాక వర్షం కూడా పడుతోంది ఎదుట ఏమున్నదీ కన్పడటంలేదు బురద, హోరుగాలి, అడవి, నీటిప్రవాహాలు, కొండలు మొదలైన వాటిని ఏమాత్రం లక్ష్య పెట్టకుండా, బిగ్గరగా 'ఓం' అని ఉచ్చరిస్తూ ముందు కెళ్తున్నాడు కొంత సమయం తర్వాత తీర్థరాముడు తిరిగి వెనక్కు వచ్చాడు ఈ సంఘటనలో ఆయన భార్య కంగారుపడింది ఇంటికి తిరిగి పోవాలనే తన కోరికను బయటపెట్టింది తన చిన్న కొడుకు బ్రహ్మానంద్‌ను తోడిచ్చి ఆమెను ఇంటికి తిప్పి పంపాడు

దేవతాత్మ హిమాలయాల నీడన

ఆరుమాసాలపాటు హిమాలయాలలో తపస్సు చేస్తూ గడిపాడు 1901లో సన్యాసిగా మారాలని సంకల్పించాడు ఒకరోజున తను ధరించిన జంధ్యాన్ని తీసి గంగానదిలో వదిలేశాడు యం ఎ చదివిన తీర్థరాముడు ఇప్పుడు స్వామి రామతీర్థ అయ్యాడు

తన అనుచరుడైన స్వామి నారాయణ్ తోడురాగా హిమాల యాలకేసి బయల్దేర్శాడు వశిష్ట గుహ, వ్యాసాశ్రమం, త్రిగుణి నారాయణ్, బద్రీనాథ్, కేదారనాథ్‌లలో తపస్సు చేశాడు సుమేరు పర్వతాన్ని ఎక్కడానికి ముందు మధురను చేరాడు స్వామి రామతీర్థ తేజస్సును చూసిన టెహ్రీరాజు ఎంతో ప్రభావితుడై, జపాన్‌లో జరుగబోవు విశ్వధర్మ పరిషత్‌లో పాల్గొనవలసిందిగా ప్రార్థించాడు. ఆపర్యటనకయ్యే మొత్తం ఖర్చును తానే భరిస్తానని చెప్పాడు

జపాన్ అమెరికాలలో

స్వామి నారాయణ్‌తోపాటు స్వామి రామతీర్థ జపాన్‌లోని యకోహమా నగరానికి వెళ్ళాడు అక్కడికి వెళ్ళిన తర్వాతగాని, అక్కడ ఎలాంటి ధర్మపరిషత్ జరగడంలేదని తెలియలేదు దాంతో వాళ్ళిద్దరూ టోకియో మొదలైన స్థలాలకు వెళ్ళారు ఆయా స్థలాలన్నింటా ఆయన ఉపన్యసించారు జపాన్ విద్యార్థులు, పండితుల ఎదుట కూడా ఉపన్యసించారు అక్కడి ప్రజలంతా ఆయన ఉపన్యాసాలవల్ల ఎంతో ప్రభావిత

మయ్యారు పూరణ్ సింహుడనే ఒక వ్యక్తి సన్యాస దీక్ష తీసుకొని, ఆయన శిష్యుడవడమేగాక, తన గురువు ఉపదేశాలను జపాన్‌లో ప్రచారం చేయడంకోసం తన పత్రికను కూడా ప్రారంభించాడు

జపాన్‌నుండి ఆయన అమెరికా వెళ్ళారు స్వామి నారాయణ్‌ను బ్రహ్మదేశం, శ్రీలంక, ఆఫ్రికా, యూరప్ తదితర దేశాల్లో భారతీయ ధర్మాన్ని ప్రచారం చేయడం కోసం పంపాడు

స్వామి రామతీర్థ రెండు సంవత్సరాలపాటు అమెరికాలో పర్యటించారు అమెరికాలోని అనేక నగరాలు ఆయన ప్రేరణదాయక ఉపదేశాలతో ఉర్రూతలూగాయి అంతకు ముందు అమెరికా ప్రజలు స్వామి వివేకానంద వాణిని ప్రత్యక్షంగా విని ఉన్నారు స్వామిరామతీర్థ వ్యక్తిత్వం కూడా వారిని అంతగా ప్రభావితం చేసింది ఏసుక్రీస్తే ఆయన రూపంలో అవతరించాడని అమెరికాలోని సమాచార పత్రికలు వ్రాశాయి కొందరైతే ఒక సన్యాసాశ్రమాన్ని స్థాపించి స్వామి రామతీర్థ ఉపన్యాసాల పుస్తకాలను ప్రచురించారు కొన్ని

రోజుల తర్వాత ఆపుస్తకాలే 'ఇన్ ఊడ్స్ ఆఫ్ గాడ్ రియలైజేషన్' అనే శీర్షికతో ప్రచురించబడ్డాయి

మొదట నాస్తికులుగా ఉన్నవాళ్ళు కూడా, స్వామీజీని చూసిన తర్వాత ఆస్తికులుగా మారారు భగవంతుడి శక్తిని అంగీకరించారు కొందరైతే సన్యాసదీక్ష స్వీకరించారు స్వామిరామతీర్థ చైతన్యమూర్తి ఆయనతో సహవాసం చేసినవారంతా దివ్యానుభూతి పొందేవారు అమెరికా ప్రజలకు భారతీయ ధర్మాన్ని తెలియజెప్పి, భారతీయ విద్యార్థులపట్ల ఆత్మీయత పెంపొందింపజేసే లక్ష్యాన్ని స్వీకరించారాయన కులమత, సంప్రదాయ బేధాలన్నీ మరచిపోయి భారతీయులు అమెరికా ప్రజలలాగా సాహసవంతులుగా, స్వాతంత్ర్య ప్రేమికులుగా తయారుకావాలని ఆయన కోరిక. ఈ విషయాలన్నిటితోబాటు మరొక విషయానికి ఆయన అధిక ప్రాధాన్యతనిచ్చేవారు ఆ విషయం – ప్రపంచంలోని వేర్వేరు దేశాల్లో నివసించే మానవజాతి అంతా ఒక్కటే. వారి ఆత్మ ఒకటే మొత్తం ప్రపంచమంతా ఒకటే ఈ ఆలోచనలో ఆయన ప్రపంచమంతా పర్యటించారు

అమెరికా నుండి స్వదేశానికి తిరిగివచ్చేటపుడు ఆయన ఇరాన్‌లో ఆగారు అక్కడున్న ఒక మసీదులో పారశీబాషలో ఉపన్యాసమిచ్చాడు ఆ ఉపన్యాసంతో ఇరాన్ దేశీయుల హృదయాలను దోచుకున్నాడు రెండున్నర సంవత్సరాలపాటు విదేశాలలో పర్యటించిన తర్వాత ఆయన భారతదేశానికి తిరిగి వచ్చాడు క్రైస్తవులు, సిక్కులు, ముస్లింలు, ఆర్యసమాజీయులు, బ్రహ్మసమాజీయులు స్వామీజీకి సన్మానం చేశారు

ఉత్తిష్ఠత, జాగ్రత

ప్రపంచాన్ని ప్రేమించే స్వామి రామతీర్థ భారతదేశాన్ని కూడా అంతే ప్రేమించారు బానిసలుగా పడిఉన్న భారతీయులకు స్వామి వివేకానంద 'భారత ప్రజలారా! మీరు మృత్యుంజయులు సింహసదృశమైన పరాక్రమవంతులు, వీరులు, లేవండి జాగృతులు కండి' అని సందేశమిచ్చారు ఈ సందేశాన్నే స్వామి రామతీర్థ కూడా తన ఉపన్యాసాలు, కథల ద్వారా ఇచ్చాడు

'భారతదేశాన్ని స్వతంత్రం చేయాలి అది స్వతంత్రంగానే ఉండాలి కేవలం ఆత్మ బలిదానం ద్వారా మాత్రమే స్వాతంత్ర్యం లభిస్తుంది రాబోయే పది సంవత్సరాల్లో అసంఖ్యాకంగా రాముళ్ళు పుడుతారు బలహీనత, అజ్ఞానాలను పారద్రోలు తారు అప్పటినుండి ఈ భూమి మీద నవచైతన్యం నిండు తుంది '

'వ్యక్తి ధర్మంకన్నా మాతృభూమి సేవాధర్మం శ్రేష్ఠమైంది దేశం ముందర కులం, పంథా మొదలైన విషయాలకు తక్కువ స్థానముంటుంది ఒక జపాన్ యువకుడు తల్లికి సేవచేయాల్సిన పరిస్థితి వచ్చింది దాంతో ఎంతో శ్రేష్ఠమని భావించే సేనలో చేరాల్సి ఉన్నా, దాన్ని వదిలేశాడు ఇది తెలిసిన అతని తల్లి ఆత్మహత్య చేసుకుంది తన ఆత్మహత్య ద్వారా 'మాతృభక్తి, వ్యక్తి నిష్ఠ కన్నా దేశభక్తి సర్వశ్రేష్ఠమైందనే' పాఠాన్ని అతడికి నేర్పిందా తల్లి '

తూర్పుదిక్కున సూర్యోదయం

మనదేశ చరిత్రలోని క్లిష్టమైన కాలఖండంలో ఉన్నపుడు

మనకు జన్మనిచ్చి దేశానికి సేవచేసే బంగారు అవకాశాన్ని కలుగజేసినందుకు మనం భగవంతుడికి కృతజ్ఞులమై ఉండాలి ఎన్నో శతాబ్దాలుగా భారతదేశం నిద్రలో ఉంది ఇప్పటికి కూడా ఆ నిద్ర పూర్తికాలేదు అయితే ఎవరైతే నిద్రపోతారో వారు అలసట తీరి తాజాతనంతో లేస్తారు కూడా భారత దేశంలో వెలుగు ఉన్నప్పుడు అమెరికా అంధకారంలో మునిగి ఉంది అమెరికా అనే దేశం ప్రపంచంలో ఒకటి ఉందనే విషయం కూడా అప్పటికి ఎవరికీ తెలియదు ఇప్పుడు అక్కడ వెలుగులు ఉన్నాయి అక్కడ జరుగుతున్న అభివృద్ధిని చూసి మనం ఆశ్చర్యపోతున్నాము అయితే ఇప్పుడు సూర్యుడు తూర్పు దిశవైపు కదులుతున్నాడు జపాన్ తన నిద్ర నుండి మేల్కొన్నది త్వరలోనే భారతదేశంలో కూడా వెలుతురు వ్యాపిస్తుంది భారతదేశం తప్పకుండా జాగృతమవుతుంది ఇది ఒక నైసర్గిక నియమం 20వశతాబ్దపు మధ్యకాలానికి భారతదేశం తన అలసత్వాన్ని వదలిపెట్టి, తన పూర్తి శక్తితో లేచి నిలబడి, సంపదతో, గౌరవంతో కొనసాగుతుంది ఆవిధంగా భారతదేశ

ఉజ్వల భవిష్యత్తును 58 సంవత్సరాలకు పూర్వమే తన దివ్యచక్షువులతో స్వామి రామతీర్థ చూశాడు

ప్రపంచమే నా ఇల్లు

'రాజులారా, రాజపుత్రులారా, పురోహితులారా! సమీప భవిష్యత్తులో ఎలాంటి మార్పు రాబోతోందో ఊహించగలరా? నేను చెప్పేది వింటే మీకు ఆశ్చర్యం కల్గుతుంది అయితే నేను దాన్ని స్పష్టంగా చూస్తున్నాను. భారతదేశం, చైనా, ఇంగ్లాండు, అమెరికాల మధ్య మానవ నిర్మితమైన అడ్డుగోడలు కూలిపోయి, నవ సమాజం ఏర్పడుతుంది అందులో సాధువులు, చక్రవర్తులు, పదదళితులు ముక్తి కోసమే ప్రయత్నాలు చేస్తారు. సన్యాసులు బద్ధకంతో జీవితం గడపకుండా, కఠిన పరిశ్రమ చేస్తారు మానవ నిర్మితమైన బేధభావాలన్నీ తొలగిపోతాయి. ప్రపంచమే నా ఇల్లు, అందులో నివసించే స్త్రీ పురుషులంతా నా అక్కా తమ్ముళ్ళు. వాళ్ళందరిపై ప్రేమ కల్గి ఉండటం నాకర్తవ్యం ' ఈవిధంగా ప్రపంచ బంధుత్వంతో ప్రపంచానికి కొత్త రూపాన్ని ఇచ్చే ప్రయత్నం చేశాడు.

కథల రూపంలో సందేశం

రామతీర్థకు (స్వచ్ఛతగల సంస్కారం) వ్యక్తుల అవసర ముంది అయితే వాళ్ళు ఇతరులను తమను తాము సంస్కరించుకోవాల్సి ఉందని ఆయన భావన ఒకసారి ఆయన ఎలాంటి సందేశమిస్తారని కొందరు అడగ్గా, వాళ్ళకు ఒక కద చెప్పసాగాడు

'ఒకసారి ఒకరాజు రాజభవనంలోని గదిలో గోడలపై సుందరమైన చిత్రాలు గీయడానికిగాను ఇద్దరు చిత్రకారులను పిలిపించాడు అందులో ఒక చిత్రకారుడు తన చిత్రాన్ని, మరోచిత్రకారుడు చూడరాదని కోరాడు దాంతో ఆగది మధ్యలో ఒక పరదా వేలాడగట్టారు ఆ చిత్రకారులు చిత్రించిన చిత్రాలు చాలా అందంగా ఉన్నాయి ఒకచిత్రాన్ని చూసి రాజు చాలా ఆనందపడ్డాడు అయితే రాజుతోబాటు ఆస్థాన సభ్యులు మరో చిత్రకారుడు గీసిన చిత్రాన్ని చూసి ఆశ్చర్యపోయారు ఆ చిత్రకారుడు గోడను గీసిగీసి మెరిసేట్లు చేశాడు దాంతో ఆ గోడపై ఎదురుగా ఉన్న గోడపై గల చిత్ర ప్రతిబింబం కన్పడు తోంది '

ఈకథ చెప్పి ఆయనన్నాడు – 'మహాపురుషులు తమ జీవితం సత్ప్రవృత్తిగల ప్రజల జీవితాల్లో ప్రతిబింబించేట్లుగా జీవించాలి ' అందుకోసమే నేను పనిచేస్తున్నాను

రాజుయొక్క రత్నహారం

అనేక మంచి మంచి కథల ద్వారా సిద్ధాంతాన్ని తెలియజేప్పేవాడు వేదాంతంలో పేర్కొన్న 'సాక్షాత్కారం' అంటే ఏమిటో స్పష్టంగా చెప్పడానికి క్రింద పేర్కొన్న కథను చెప్పాడు

'ఒకరాజు మంచి రత్నాల హారాన్ని మెడలో ధరించేవాడు అదంటే ఆయనకెంతో ఇష్టం తన ఛాతీపై వేలాడే ఆ హారాన్ని చూసుకుని ఎంతో ఆనందపడేవాడు ఒకరోజు అది తెగి, ఆయన వెనుకకు జారింది అది ఛాతిపై కనపడకపోవడంతో అది ఎవరో ఎత్తుకుపోయారనుకుని, దాన్ని వెదకమని ఆదేశించాడు ఎంత వెదికినా దానిజాడ తెలియకపోవడంతో రాజు దుఃఖపడసాగాడు అప్పుడొక వ్యక్తి ముందుకొచ్చి రాజు భుజాలపై చేతులుంచి, హారాన్ని ముందుకు లాగాడు రాజుకు

అది కన్పడడంతో సంతోషపడ్డాడు అదేవిధంగా ఆత్మ మనలోనే ఉంటుంది బయట ఉండదు మనం సాధారణ జీవులం కాదు ఆత్మశక్తిని గుర్తించాలి వేదాంతాన్ని అర్థం చేసుకోవడ మంటే ఇదే.'

పిల్లవాడు - ప్రతిబింబం

సుఖదుఃఖాలు, కట్టడి, విముక్తి, స్వర్గనరకాలు మనకు బాహ్యంగా ఉన్న విషయాలు కావు. అవి మనలో ఉండేవే అవన్నీ మన కర్మ ఫలితం. దీన్ని స్పష్టంగా తెలియజెప్పడానికి క్రింది కథను వివరించేవారు

'ఆడుకునే సమయంలో ఒక బాలుడు తన నీడను చూశాడు ఆశ్చర్యపోయి ఆ నీడకున్న తలను పట్టుకునే ప్రయత్నం చేశాడు దాన్ని పట్టుకోవడానికి ముందుకు పరిగెత్తితే అది మరింత ముందుకు పోయేది చివరికి అతడి తల్లి చూసి 'అరే! నీ తలను నువ్వు పట్టుకోలేకపోతున్నావేమిటి?' అన్నది తల్లి చెప్పినది విన్న ఆ బాలుడు తన చేత్తో తల పట్టుకోగానే,

నీడలోకూడా చేయి తలను పట్టుకుంది ఆవిధంగానే కోట్లాది దేవతలు, స్వర్గ నరకాలు అన్నీ మనలోనే ఉన్నాయి మీరు సత్యాన్ని కన్గొనాలంటే, నీడల గురించి మరచిపోవాలి. ఆత్మతో తాదాత్మ్యం చెందాలి మన గురించి మనం ఆలోచిస్తే తప్పకుండా సత్యసాక్షాత్కారం కలుగుతుంది '

స్త్రీ - సూది

రామతీర్థ ఉపదేశాల్లోని మూలతత్వాన్ని అర్థంచేసుకోవ డానికి క్రింది కథ ఎంతో ఉపయోగపడుతుంది

ఒక ముసలి స్త్రీ ఒకసారి ఇంట్లో తన సూదిని పోగొట్టు కుంది ఇంట్లో దీపం లేని కారణంగా చీకటిగా ఉంది వీధిలో దీపం వెలుగుతున్నది ఆ ముసల్ది వీధి దీపపు వెలుగులోకి వెళ్ళి తన సూది కోసం వెతకడం మొదలుపెట్టింది సూదిని ఇంట్లో పోగొట్టుకుని ఎక్కడో వెలుతురు ఉన్న చోటికి వెళ్ళి వెదికితే ఏమిలాభం? ప్రజలు కూడా ఇదే విధంగా వ్యవహరి స్తుంటారు. నిజమైన సుఖం మనలోనే ఉంది. అయితే దాని కోసం మనం బయట వెతుక్కుంటాం

రాజు అడిగిన ప్రశ్న

పై విషయాన్నే మరింత స్పష్టంగా తెలియజెప్పడానికి మరో కథ చెప్పాడు

'ఒకసారి ఒకరాజు తన మంత్రిని 'భగవంతుడు ఎక్కడ ఉంటాడు? ఆయన ఏమి చేస్తాడు? ఆయన ముఖం ఏ దిశవైపుకు ఉంటుంది?' అనడిగాడు మంత్రి రాజుతో ఒక వారం సమయమడిగి ఇంటికి వెళ్ళాడు తనవద్ద నున్న ధర్మ గ్రంధాలన్నీ ముందుర వేసుకొని చూశాడు అయితే ఆ ప్రశ్నలకు సమాధానం దొరకలేదు ఉద్యోగం పోతుందేమోననే భయంతో బాధపడసాగాడు మంత్రి వద్ద ఒక సేవకుడు ఉండేవాడు అతడు మంచి చతురుడు. రాజడిగిన ప్రశ్నలకు సమాధానాలు తనకు తెలుసునని తన యజమానితో చెప్పాడు మంత్రి సేవకుడిని వెంటపెట్టుకుని రాజ సభకు వెళ్ళాడు 'నా సేవకుడు మీ ప్రశ్నలకు జవాబు చెబుతాడ'ని మంత్రి రాజుతో చెప్పాడు ఆ సేవకుని రాజు ప్రశ్నలు అడగబోతుండగా, సేవకుడు రాజును ఆపి 'నాదొక షరతు' అన్నాడు 'ప్రశ్న

అడిగేవాడు శిష్యుడు, జవాబు చెప్పేవాడు గురువు అవుతాడు ఇస్లాం మతం ప్రకారం గురువు ఉన్నతాసనంపైన, శిష్యుడు అతడి వద్ద నేలపైన కూర్చోవాలి ఈ షరతును మీరు ఒప్పుకుంటారా?'' అన్నాడు సేవకుడు

షరతును ఒప్పుకుంటూ సేవకుడితో 'సరైన జవాబు చెప్పలేకపోతే'

సేవకుడు అందుకు ఒప్పుకున్నాడు 'భగవంతుడు ఎక్కడ ఉంటాడు?'' మొదటి ప్రశ్న అడిగాడు రాజు

సేవకుడు ఒక ఆవును తెప్పించమని రాజుతో చెప్పాడు 'ఆవు పాలనిస్తుందా?'' అనడిగాడు

రాజు 'అవునన్నాడు '

'సేవకుడు 'పాలు ఎక్కడ ఉంటాయని' అడిగాడు

'ఆవు పొదుగులో' అన్నాడు రాజు

'ఇది అసత్యం మొత్తం ఆవు శరీరమంతా పాలు ఉంటాయి'

అన్నాడు సేవకుడు సేవకుడు ఆవు పొదుగును పిండి పాలను తీశాడు మళ్ళీ అడిగాడు 'పాలలో వెన్న ఉందా?'

రాజు అవుననగానే సేవకుడు 'అయితే నాకు చూపించమని' రాజుతో అన్నాడు రాజు చూపించలేకపోయాడు

అపుడు సేవకుడు రాజుతో 'ఓ రాజా! వెన్న ఎక్కడుంటుందో కూడా నీకు తెలీదు అయితే పాలల్లో ఉంటుందని మాత్రం ఒప్పుకుంటున్నారు ఆవిధంగానే భగవంతుడు సృష్టి అంతటా ఉన్నాడు ఆవులో పాలు, పాలలో వెన్నలాగే ఆయన కూడా ఉన్నాడు పాలు కావాలంటే ఆవును పితకాలి వెన్న కావాలంటే పాలను కాచాలి అలాగే భగవంతుడు కావాలంటే మన మనస్సును శోధించాలి అన్నాడు

రాజు సంతృప్తి పడ్డాడు తర్వాత రెండవ ప్రశ్న అడిగాడు 'భగవంతుడి ముఖం ఏ దిశవైపు తిరిగి ఉంది?' సేవకుడు ఒక అగరుబత్తీ తెప్పించి దాన్ని వెలిగించాక ధూపం అన్ని దిశలకూ ఎలా విస్తరించిందో, అలాగే భగవంతుడు అన్ని దిశలలో చూస్తున్నాడు '

'భగవంతుడు ఏం చేస్తుంటాడు?' రాజు అడిగిన మూడవ ప్రశ్నకు సేవకుడు మంత్రిని పిలిపించమన్నాడు తన సేవకుడు రాజసింహాసనం మీద, రాజు నేళమీద కూర్చొని ఉండడం చూసి మంత్రి భయపడిపోయాడు అతణ్ణి కూడా నేలపై కూర్చోమన్నాడు సేవకుడు సింహాసనంపై నుండి చెప్పడం ప్రారంభించాడు 'ఈవిధంగా భగవంతుడు తన పని చేస్తుంటాడు అతడి శక్తి సేవకుడిని రాజుగా, రాజును, మంత్రిని సేవకులుగా చేస్తుంది ఒకరికి రాజ్యం వస్తుంది మరొకరి పాలన క్షీణించిపోతుంది ఒక్కొక్కసారి మనుష్యులు మట్టిని ముట్టుకుంటే, అది బంగారమవుతుంది కాలాన్నిబట్టి వాళ్ళ అదృష్టం తిరగబడుతుంది మరొక అదృష్టవంతుడు అతడి స్థానాన్ని పొందుతాడు ఈవిధంగా భగవంతుడి చేతుల్లో మనుషుల ఉత్థాన పతనాలున్నాయి '

వ్యవహారిక వేదాంతం

మానవుల దైనందిన జీవితంలో ఆధ్యాత్మిక దృష్టి ఉండా

లనేదే స్వామి రామతీర్థ చెప్పే కథలన్నింటిలో గల సారాంశం కాబట్టే తన ఉపదేశాలకు 'వ్యవహారిక వేదాంతం' అని పేరు పెట్టాడు సన్యాసి పలాయనవాది అని, సాధారణ ప్రజల సాంసారిక జీవితం గురించి ఎలాంటి సంబంధంలేదని, ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానానికి వ్యవహారిక జీవితంతో ఎలాంటి సంబంధం లేదని మనకు తెలిసిందే అయితే ఆచరణ సాధ్యంకాని జీవనాదర్శాలపట్ల విశ్వాసం కలిగి ఉండనవసరం లేదని రామతీర్థ చెప్పేవాడు ఆయన ఆలోచనల్లో ఓజస్సు, శక్తి కలగలసి ఉండేవి ఎందుకంటే ఆయన వేదాంతాన్ని ఔపోసన పట్టారు.

పాము, పులితో సహవాసం

అతి ఎక్కువ కాలం తిరగడం వలన స్వామి రామతీర్థ అనారోగ్యానికి గురయ్యాడు ఆరోగ్యం బాగైన తర్వాత తిరిగి హిమాలయాలకు వెళ్ళాడు పదమూడువేల అడుగుల ఎత్తులోగల ఒక గుహలో ఉండసాగాడు పాలు తాగి జీవించసాగాడు అతడున్న గుహకు ఎదురుగా ఉండే గుహలో

సర్పము - పులితో తీర్థరాముని స్నేహం

ఒక భయంకరమైన పాము, దాని పక్కనున్న మరో గుహలో ఒక పులి ఉండేది. స్వామి రామతీర్థ సమాధి స్థితిలోకి వెళ్ళగానే, తన గుహ నుండి పులి బయటికొచ్చి, రామతీర్థను దర్శించుకోవడానికి అతడి దగ్గరకొచ్చేది కాసేపటి తర్వాత తన గుహలోకి వెళ్ళిపోయేది వర్షాకాలంలో గుహలో ఉండటం సురక్షితంకాదు కాబట్టి, టేహ్రీకి దగ్గరలో గల అడవిలో ఉండసాగాడు మూడువైపులా గంగానది జాలువారే ఈ స్థలంలో స్వామీజీ కోసం టేహ్రీ రాజు ఒక చిన్న కుటీరాన్ని నిర్మించాడు అక్కడికి కొద్ది దూరంలో స్వామీజి సహచరుడైన స్వామి నారాయణ్ కూడా ఉండేవాడు వారానికొకసారి రామతీర్థను దర్శించుకోవడానికి వస్తుండేవాడాయన

భవిష్యత్తు తెలిపిన స్వామీజీ

ఒకసారి స్వామి రామతీర్థ, స్వామి నారాయణ్‌తో 'త్వరలోనే రాముడి కలం వ్రాయడం ఆగిపోతుంది. అతడి వాక్కు ఆగిపోతుంది. కాబట్టి వేదాంత సిద్ధాంతాలను ప్రచారంచేసే

భారాన్ని స్వీకరించడానికి సిద్ధంగా ఉండు' అని చెప్పాడు.

స్వామి రామతీర్థ కొత్తగా నిర్మించిన కుటీరంలో కేవలం అయిదు రోజులే ఉన్నాడు అయిదవ రోజున గంగానదిలో స్నానానికి వెళ్ళి సుడిగుండంలో చిక్కుకున్నాడు. ఎంత ప్రయత్నించినా దాని నుండి బయటకు రాలేకపోయాడు. ఓంకారాన్ని పలుకుతూ నీటిలో మునిగిపోయాడు

అజ్ఞాతస్థలం వైపుగా

స్వామి రామతీర్థ 33సంవత్సరాలు జీవించాడు. తన జీవితంలోని చివరిరోజున క్రింది వాక్యాలు వ్రాసుకున్నాడు

'ఓ మృత్యువా! నాశరీరాన్ని అందుకో. దాని అవసరం నాకు లేదు శరీరానికి కూడా నాతో ఎప్పుడూ పనిబడలేదు నేను అనేక శరీరాలను ధరించగలను. నేను దివ్యశక్తిని ధరించ గలను నేను చంద్రుడు, సూర్యుడు, విద్యుత్తులలో విలీనం కాగలను నేను వాయువును. నేను పర్వతాల కటువైపు నుండి వచ్చాను నేను జడపదార్థాలైన, నిద్రాణమై ఉన్న ప్రజలను

మేల్కొల్పాను. నేనొక అందమైన రూపాన్ని బయటకు (వెలుగులోకి) తెచ్చాను. కొంతమంది మనుష్యుల ముఖాల్లోని కళ్ళనీళ్ళను తుడిచేశాను. ఇక నేను సెలవు తీసుకుంటాను. ఏ అజ్ఞాత స్థలం నుండి వచ్చానో అక్కడికే వెళ్ళిపోతాను.'